

*****

Biografische miniatures in dichtvorm

Trappen, het debuut van **Sebastiene Postma** (1957), oogt als een dichtbundel. De teksten, waarin sleutelfiguren en fascinerende randfiguren uit de Engelse poëzie en romantiek hun opwachting maken, zien er als gedichten uit. De afbrekingen aan het eind van de regel zijn willekeurig, zij het dat de meeste regels ongeveer een gelijke lengte hebben gekregen.

Wie de pagina-indeling negeert, komt terecht in een staketselachtig bouwwerk van taal. Met een overweldigende biografische kennis schetst Postma taferelen uit het leven van grootheden als Coleridge, Keats en Plath. Ze vergroot details uit, die onder haar handen een beeldende en evocatieve kwaliteit krijgen.

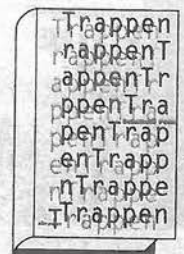
In *XXV* is te lezen hoezeer de ontwerper en utopisch denker William Morris leed onder het jarenlange vreemdgaan van zijn vrouw met de schilder Rossetti. Hij betaalde de huur voor het onderkomen van de geliefden. Postma zoomt in op het

behangontwerp van Morris, waarop de wereld - hoe kunstmatig ook - wél klopt.

Postma rondt bijna elke tekst af met een tweeregelig commentaar. Wanneer de titel van de bundel een vormaanwijzing is, zijn haar teksten zelf trappen. Het is jammer dat deze voortdurend ergens naartoe moeten leiden. De schrijver beperkt haar materiaal door steeds te vermelden hoe dit geïnterpreteerd moet worden.

Dit doet verlangen naar trappen die zomaar ergens eindigen, zonder commentaar. Bijvoorbeeld naar ruimte, zoals die wolkend en reflecterend bestaat in de miniatures van Postma, waarin bij Ted Hughes de wekker gaat, John Ruskin bang is voor een naakte vrouw en *waterpoet* John Taylor - met een stokvis aan een tak als roeispaan - in een leuke boot de Theems op gaat.

Maria Barnas

POEZIE

► **Sebastiene Postma**
Trappen
Atlas Contact; € 21,99.

NON-FICTIE